Universitätsbibliothek Paderborn

Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati mortalis Libri Qvinq[ve]

Pelecyus, Johannes

Monachii, 1615

XII. Transfert nefastus peccata sua in prauas voluntatis suæ inclinationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-52025

Visual Library

*quod ad vincula ſtultus trahatur, do-
nec transfigat ſagitta iecur eius, velut
ſi auis feſtinet ad laqueum, & neſcit
quod de periculo animæ illius agitur.*
Iam cùm impius ignorantia vin-
cibili ferè ſemper laboret, excu-
ſatione tamen illius tueri ſe &
defendere nititur. *Ignorans* ô pec-
cator, *ignorabitur*, iuxta D. Pau- 1. *Cor.* 14.
lum. Audies, timeo, ſuo tempo- 38.
re, cum tui ſimilibus, verūb du-
rum, quo tinnire ſolent ambæ
aures: *neſcio vos*, clauſamque re- *Mat.* 25. 12.
peries ianuam cœli.

CAPVT XII.

*Transfert nefaſtus improbitatem ſuam
in prauas voluntatis ſuæ incli-
nationes.*

PEccator cum impia illa Ie-
zabele caput ſuum ornans,
oculoſq; ſtibio propenſionum
prauæ ſuæ voluntatis inungens,
in ſui, ſcelerumq; ſuorum defen-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Gen.6.5. ſionem ſic argutatur: *Cũcta cogi-*
Cap.8.21. *tio cordis mei à natura eſt intenta a*
malum omni tempore: ſenſus meus
& cogitatio cordis mei, in malum
prona eſt ab adoleſcentia mea; vo-
luntas mea, iuſtitiæ originali
dono ſpoliata, ad malum me
ſemper impellit, ad prauum na-
turali promptitudine oculos
perpetuò detorquet, quomodo
igitur peccata, quę ex illis ſequũ-
tur mihi tribui imputariq; poſ-
ſunt? non poſſunt; extra om-
nem culpam me pono, â repre-
henſione omni liber & immu-
nis eſſe volo. Verum hæc illum à
culpa nõ remouẽt; etenim ſi pra-
uas ille ad malum propenſiones
habet, habet & bonas naturæ ſuę
inſitas, cur hæ, vtpote, in ſe, po-
Ex.7.12. tentiores, illas non ſuperant? cur
virga Aaronis virgam magorum
non deuorat? Opponat inclina-
tiones inclinationibus, bonas
malis;

malis; inclinetur ad factorem ſu- *Eſ.17.7.*
um, Deum ac Dominum ſuum, *Pſ.118.36.*
& in teſtimonia eius; inclinetur
ad faciẽdas iuſtificationes incli-
netur capite, & emittat ſpiritum
blaſphemiæ. Dicat quidem cum
Pſalmographo, & flens dicat: *Pſ.37.7.*
Miſer factus ſum & curuatus ſum,
lumbi mei impleti ſunt illuſionibus,
& non eſt ſanitas in carne mea, &c.
Dicat cum Apoſtolo: *infœlix ego* *Rom.7.24.*
homo quis me liberabit de corpore mor-
tis huius? Et: *caro concupiſcit aduerſus* *Gal.5.17.*
ſpiritum, & ſpiritus aduerſus car-
nem. Et: *velle mihi adiacet, perfi-* *Rom.7.18.*
cere autem non inuenio. Et: *non*
quod volo bonum hoc facio, ſed quod
odi malum, & illud facio: ſimul ta-
men cum eo etiam dicat: *Quis* *Rom.8.35.*
nos ſeparabit à charitate Chriſti? tri-
bulatio, an anguſtia? an fames, an
nuditas? an periculum? an perſecu-
tio? an gladius, &c. Non de-
ſpondeat animum peccator, fa-

uente gratia Dei, quæ præſto
Pſ.17.30. ſemper adeſt, poteſt cum Daui-
de tranſgredi murum, cum Pau-
lo facere omnia in eo qui ipſum
confortat. Cum innumeris aliis,
qui inclinatione, prauas in ordi-
Eſ.59.1. nem redigere, pedibuſque pro-
terere potuerunt, poteſt & ipſe;
non enim abbreuiata eſt manus eius:
qui illos iuuit, idem iam eſt Do-
minus, *diues in omnes*: Inclinatus
Matt.14.31. eſt malè peccator, benè erga eũ
inclinatus eſt Dominus: *Quid ti-
midus eſt modicæ fidei?* Sola malitia
illum excœcat, præcipitemque
Luc.13.11. agit. Mulier illa inclinata, quæ
non poterat ſurſum reſpicere à
Chriſto ſanata eſt. Canes feris
inhiant, retrahuntur tamẽ. Equi
quouis ſtabulo viſo diuertere
volunt, & pergere progredique
coguntur, immanes beſtiæ fero-
ceſque beluæ cicurantur, & pec-
cator ratione præditus propen-
ſioni-

ſionibus ſuis malis imperare nõ poteſt? Quid? habenasné naturæ ſuæ ad malum pronæ perpetuò né laxabit? vim nullam ſibi inferet? nimis mollis ac delicatus eſt; profectò ſi ita ire pergat, regnũ cœlorum, *quod vim patitur, & violenti illud rapiunt* alij, nunquam ille conſequetur. Sed cur, inquit peccator, Deus tam prauas inclinationes homini indidit? Nõ indidit, *rectum eum fecit ab initio, ipſe autem ſe quæſtionibus infinitis miſcuit*, iuſtitiamque primæuam perdidit, & culpa quidem ſua, ſibi ergo imputet jacturam eam; intriuit, exedat oportet; etſi cõtra malum bonum quoq; ſit, remedium ſcilicet, quo vti poteſt, & verò vti quoque debet, ſi ſalutem conſequi velit. Nemo lædi tur niſi à ſe ipſo, *perditio tua, ex Deo autem tantummodo auxilium tuum.*

Matt. 11. 12.

Eccl. 7. 30.

Oſ. 13. 9.